

и се оженилъ за Екатерина. Около 20 години ти живѣли добрѣ. Екатерина доста поустарѣла, станала пò-сериозна и пò-набожна, отъ колкото напрѣдъ; а пакъ Хенрихъ на-противъ обичалъ веселби ти и удоволствия та. Нему му се понравила една отъ госпожици ти (фрайлаини ти) кралюви, хубавица Анна Болейнъ; тогава му дошло на умъ тѣ, че Екатерина била пò-напрѣдъ братова му жена, та тѣхна та женидба не е по законъ. Той зелъ да моли папа та да ги распустне. Нѣ папата не искалъ да наскърби царь Карла V, роднина та на Екатерина Арагонска, та бавилъ работа та. Тогава нетърпѣливий Хенрихъ напустналъ Екатерина и се оженилъ за Анна Болейнъ. Слѣдъ това той съ съгласието на парламентъ тѣ, обявилъ английска та црѣква независима отъ папа та, и самъ ѝ станалъ глава (1532 год.). Папа та го отлъчилъ отъ црѣква та; нѣ той не штѣлъ нито да знае отъ това. Хенрихъ си отвърналъ на папска та проклетия; той развалилъ католически ти монастире, на които имотъ тѣ и земи ти една часть зелъ за себе си, а останало то раздалъ на царедворци ти си.

Англичанска та црѣква не прияла нито учение то на Лютера, нито на Калвина, а си нагласила друга црѣква. Тя отхвърлила папска та власть, калугерство то и неженіе то на свештеници ти; зела да служи въ црѣкви ти на английскій езикъ и въведа причестѣваніе то подъ два вида; нѣ задържала владишкий чинъ и повече то отъ католически ти црѣковни обреди. Затова английска та црѣква се вика и *Епископална*. Прѣобразование то въ Англия се прияло отъ народъ тѣ много лесно: тамъ папска та власть била много пò-слаба отъ колкото въ югозападна Европа, въ народъ тѣ вече отколѣ се били распространили различни мѣнния, противни на католичество то.

Отъ врѣме то на английско то прѣобразование, сир. въ втора та половина на царованіе то си Хенрихъ VIII се показалъ вѣрль мъчителъ. Той често убивалъ дори и го-